

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník: 2.
Číslo : 1.
Marec 1992

ČASOPIS SMOLENICKEJ FARNOSTI

Obnovte si srdce i ducha ... (Ezechiel 18,31)

Ježiš Kristus si dal za program svojho učenia: "Kajajte sa a verte evanjelium". Ale aj pri iných príležitostiach vyzýva k pokániu, k zmene zmýšľania, obnovy duší. Aj Panna Mária pri svojich zjaveniach tlmočí toto poslanstvo naliehavými výzvami k polepšeniu. I predstavitelia spoločnosti si uvedomujú túto potrebu, keď si želajú, aby spoločnosť prešla duchovnou obnovou a morálnou revolúciou. Aby k tomu však prišlo je potrebné mať pokorné zmýšľanie, príslušné mravné povedomie (svedomie) uznať svoj hriech, svoju vinu, mať vnútornú bolesť pred Bohom i ľuďmi nad tým, že som nešiel správnou cestou a potom odvážne statočné srdce, že s pomocou Božou sa vnútorne obnovím, začnem nový život. K tomu je však potrebná pevná vôľa, ktorá nevyrastá v pôde pohodlia, konzumu a hedonizmu, ale v sebazaprení podľa slov Pána: "Vezmi svoj kríž, zapri sám seba a nasleduj ma".

Tomáš Kempenský hovorí: "Len toľko pokročíš, nakoľko si rozkážeš". Bez sebazaprenia niet pokroku, bez sebazaprenia niet veľkých hodnôt, niet krásnych čistých charakterov a ani nemôže prísť túžená obnova spoločnosti. To má byť životná zásada, pevné presvedčenie, že kto chce byť v čele lepšieho sveta, musí mať húževnatú vôľu. Musí neochvejne a vytrvalo chcieť dobro a rozhodne odmietať zlo, pohotovo využiť každú príležitosť k dobrému a prekonávať všetky ťažkosti, rázne sa vyhýbať príležitostiam k zlému a preto sa zapierať, bojovať a víťaziť. Tiež je potrebné vychovávať vášne, tieto mohutné sily človeka (často však slepé), usmerňovať ich na dobré, odvádzať ich od zla, pretože svojou výbušnosťou môžu oslabiť rozum a strhnúť ho do hriechu. Neskrtná vášň unavuje dušu, zaslepjuje rozum, oslabuje vôľu a škodí aj telu. Človek pozvoľna stráca odolnosť, je otrokom vášní, ochabuje proti zlu a neskrtné vášne narušujú v tele rovnováhu a disponujú ho dokonca k chorobám. Prílišná povolenosť oslabuje fyzickú odolnosť, okráda o životnú energiu, zmysly strácajú bystrosť a na takom človeku badať jasné stopy neresti.

Aké krásne je však ovocie sebaovládania. Ako hovorí pôstna preferácia: "Krotí zlé sklony, dvíha myseľ, udeľuje silu k čnosti a dáva odmenu". Áno, je to predovšetkým pevná vôľa, z nej vyrastá charakter človeka, zmužilosť, stálosť v dobrom. Dáva vnútornú energiu, ktorá vedie k úspechu. Tiež prináša vnútorný pokoj ako hovorí Katarína Emmerichová: "Čo si navonok odoprieme, to vo vnútri stonásobne dostávame naspäť". Dalším ovocím je radosť, čisté svedomie a nakoniec veniec spravodlivosti, ktorý pripravuje statočným bojovníkom Pán.

Čo sa dnes popíše v novinách, nahovorí v rozhlase a v televízii a problémoch doby, o kríze rodiny, výchovy, manželstiev o neúcte k starším, o mravnej devastácii. Celé légie ľudí sú do toho zapojených a spoločnosť sa nezlepšuje, skôr naopak. Prečo? Zabúdajú, nevedia, či nechcú vedieť? Je tu osvedčený recept Kristov: "Kajajte sa, zapri sám seba, kráčajte tesnou bránou...". A tak sa drahí farníci nechajme oslovit' zvlášť v tejto pôstnej dobe našim učiteľom, riadne sa jeho učení, ale hlavne jeho príkladom a toto nám prinesie krásne ovocie vo všetkých oblastiach nášho života.

Bolo by hanbou byť zmäčklým údom pod hlavou pokrytou trníom." (sv. Bernard) "

Kto panuje nad sebou a ovláda svoje vášne, je viac než kráľom." (Milton)

(MM)

Čo nás neteší ?

Nedostatok kresťanského povedomia a zásad.

To, že kresťania boli dlhé roky len trpení, na periférii spoločnosti, ba určení k postupnému odumretiu, zanechalo vážne stopy v povedomí kresťanov, čo sa prejavuje v rôznych komplexoch menjcnosti, straty identity, v strachu a straty odvážneho a sebavedomého vyznania viery. A tieto komplexy stále

prežívajú. Naši veriaci sa stále boja verejne ohlásiť, vyznať vieru, akoby tu mali stále zakázané. Boja sa zastať viery, stáť pevne na svojom presvedčení a dôsledne plniť svoje kresťanské povinnosti. Uvediem príklady: V čakárni u lekára je asi 20 ľudí, prevažne kresťanov. Tu dvaja z prítomných hlasno nadávajú na Cirkev. Všetci mlčia, hlavy sklonené, nenájde sa nikto, aby sa zastal viery a aspoň pripomenul, že keď uráža Cirkev, uráža aj jeho, člena Cirkvi.

Další príklad: V obchode dvaja ostro napádajú kresťanov i "farárov". Je tam 10

až 12 ľudí prevažne veriacich, všetci mlčia. Další: Školské deti (7 ročník) idú na lyžiarsky zájazd. Vrátia sa v nedeľu o 13 hodine. Nikto zo žiakov nebol v nedeľu na sv. omši, hoci väčšinou sú to deti veriacich, ktoré inak chodia na sv. omšu. Stalo sa to aj vlni, aj som na to v kostole upozornil. Nenašiel sa ani jeden chlapec, či dievča, ktoré by na svoju nedeľnú povinnosť vedúcich upozornilo. Ba horšie, nenašiel sa ani jeden rodič, ktorý by vopred mal o to starosť a pritom stačilo by len prísť o 2 hodiny skorej a deti by mohli byť na sv. omši v SNV, alebo cestou sa zastaviť v Trenčíne, či v Piešťanoch alebo iných mestách. Veriace deti mohli ísť do kostola a ostatní si urobiť prehliadku mesta. Tiež i vedúci, aj keď majú iné presvedčenie, snád toľko by mali vedieť, že v obci, v ktorej pôsobia, sú prevažne veriaci (k ateizmu sa hlási ani nie 5 % občanov - vid' sčítanie ľudu), že veriace deti majú v nedeľu svoje povinnosti. Ako sa tie časy menia, starší si pamätajú, ako učiteľia deti do kostola privádzali ?!

A čo naši kresťanskí rodičia? Mlčia. Dokedy ešte? Dokedy budeme iba mlčať, pasívne sa prizerať, keď konečne už zdvihneme hlavy, narovnajme sa, odhodíme strach ... Iste nikomu nevnučujeme svoje názory, rešpektujeme presvedčenie iných, ale ani my sa nehanbíme za svoje názory, presvedčenie a kresťanské zásady verejne uplatňovať!

Takže dúfame, keď bude niekto urážať Boha, Ježiša Krista, Cirkev, či kresťanov v prítomnosti veriacich, nebude mu to dlho trvať a v budúcnosti si to rozmyslí, lebo si uvedomí, že ten Boh, Kristus, Cirkev tu majú svojich verných priateľov, ktorí ho sice slušne, ale pevne a rozhodne zastanú. Tiež dúfame, že keď sa bude na budúci rok konať lyžiarsky zájazd detí, rodičia sa dohodnú s vedúcimi akým spôsobom vyriešia účasť na nedeľnej bohoslužbe. Poznávam, že pred rokmi boli poľské deti v letných táboroch na Slovensku. Ich rodičia vopred zariadili, aby ich deti mohli byť v nedeľu na sv. omšiach. Tomu sa povie kresťanské povedomie! Aj my tu môžeme vidieť deti a mládež, ktoré trávia prázdniny na Jahodníku, že nám tu prichádzajú do kostola nielen v nedeľu, ale niekedy aj vo všedný deň. Tiež sa viacerí telefonicky informujú, kedy sú sv. omše v nedeľu v našej farnosti aby nevynechali. To sú kresťanské zásady!

Nezabudnime na Kristove slová: "Každého teda, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach, kto ma však zaprie pred ľuďmi i ja ho zapriem pred svojim Otcom". (Mt 10, 32)

(MM)

Spievala sa naša hymna ?!

Je už tradíciou, že na Nový rok po svätej omši v Smolenickej Novej Vsi sa zapisujú úmysly svätých omši na prvý polrok. Je to však spojené s nedostojným správaním našich žien. Každá chce byť prvá a tak ešte sa len začína spievať hymna na počesť Svätého Otca a už je šum, buchot - ženy sú v pohybe - vyzerať to "strašne", je to neucta k hymne.

Drahé sestry, nikomu nechcem ublížiť, ale "Prosím, veľmi prosím", hľadajme spôsob ako dôstojne dať zapísať sväté omše za našich zosnulých. Čo sa stane, keď počkáme až sa skončí svätá omša, pozdravíme Oltárnu sviatosť, pustíme deti domov a až potom urobíme rad?

(sestra Melana)

Farníci sa pýtajú ... a tu je odpoveď

1. Ako je to so Sibilejšími prorocťami a tiež ako máme hodnotiť knihy Dr. Jonáša ?

Teraz v záplave nových kníh sa vyskytujú aj nevhodné, ba škodlivé tituly, ktoré pod pláštikom viery spôsobujú u veriacich zmätok. Keď sa jedná o knihy, ktoré riešia otázky viery a mravov je potrebné si všimnúť, či je cirkevným schválením, pod akým číslom a meno biskupa alebo gen. vikára. K takýmto pochybným knihám patria aj Sibilejší prorocťá. Je pravda, že Sibyla je osobné meno starobylej príslovečnej prorokyne, veštkyne. Aj Sibilejší knihy sú historické, ale rozdielne od klasických prorockých kníh. Sibilejších kníh je viac. Pri prepisovaní a tradovaní takýchto prorocťov sa do nich dostávali neoprávnené veci a pripisovali sa rôzne dodatky novších "prorokov". A takže tieto prorocťá nemôže brať kresťan vážne.

Aj knihy Dr. Jonáša, inak kresťana, musíme brať s istou rezervou, lebo neraz čerpá zo súkromných zjavení, nie vždy dostatočne overených, ale tiež predpovede budúcnosti z hviezd ťažko zlučiť so slobodou ľudskej vôle. A vieme tiež, že mnohé predpovede sa mu nesplnili.

2. Čo je potrebné pripraviť, keď príde kňaz zaopatrit chorého ?

K vysluhovaní sviatosti pomazania chorých je potrebné, aby bol na stole kríž s dvomi sviečkami, svätá voda, čistá voda, na tanieri kusok chleba a vaty. Stôl nahrádza oltár, preto sa odporúča biely obrus, prípadne aj kvety.

Ešte dôležitejšia je príprava chorého, aby bol dobre disponovaný a nie keď už zomiera. Tiež je krásny prejav lásky a duchovnej pomoci prítomnosť príbuzných, priateľov, susedov či známych pri týchto

obradoch. Je veľmi smutný zjav, keď pri chorom niet nikoho. Tiež, keď prichádza kňaz so Sviatosťou, niektorí prítomní sa "presúvajú" do zadných izieb, či do záhrad.

(MM)

Vyučovanie náboženstva - polročné výsledky

Ako je zvykom v škole, že deti dostávajú polročné vysvedčenie, aj katechéti v našej farnosti zhodnotili žiakov chodiacich na vyučovanie náboženstva a odovzdali im polročné vysvedčenie - základy náboženskej výuky a života viery. Bolo hodnotené správanie žiakov, vedomosti, dochádzka, ako i účasť na nedeľných sv. omšiach.

Pre informáciu uvádzame, že v Smoleniciach chodí na vyučovanie náboženstva 392 detí, pravidelne 350, nepravidelne 42.

Veľmi dobré vedomosti má 175 žiakov, 158 priemerné a 59 slabé. Do kostola pravidelne chodí 246 žiakov, nepravidelne 122 a vôbec 24. Nepravidelne a prevažne vôbec tí, malí žiaci z nižších ročníkov.

Milé deti, dúfame, že v druhom polroku sa nám situácia zlepši hlavne v učení, že sa budete snažiť oveľa usilovnejšie poznať krásu nášho náboženstva a svoju lásku k Bohu prejavíte príkladným kresťanským životom a účasťou na sv. omšiach nielen v nedeľu, ale niekedy vo všedný deň.

Tiež prosíme o spoluprácu rodičov, aby kontrolovali účasť detí na hodinách náboženstva, prebrali a zopakovali látku, aby sme spoločne mohli ešte lepšie duchovne formovať vaše deti.

(vyučujúci náboženstvo)

Prvé sväté prijímanie bude 31. mája 1992

Keďže detí z Lošonca je v tomto roku málo, bude sv. prijímanie v tento deň spoločné v celej farnosti. K tak významnej udalosti v živote mladého kresťana je dôležité a dobre a kvalitne pripraviť a deti majú splniť niektoré podmienky:

1. Pravidelne navštevovať sv. omše v nedeľu a v prikázané sviatky.

2. Príslušné vedomosti - učivo z 2. a 3. ročníka a vedieť spamäti modlitby a náboženské pravdy a to: Otče náš, Zdravas, Sláva, Verím v Boha, Desatoro, Pátoro, Šesť hlavných právd, Ranná a večerná modlitba, Anjel Boží a lútosť. Deti budú preskúšané spoločne v nedeľu 3. mája 1992 o 14,30 hodine v kostole v Smoleniciach za prítomnosti rodičov a v ďalších dňoch potom jednotlivito z uvedených troch častí.

Prosím touto cestou rodičov o spoluprácu, aby deťom zvlášť v tomto období venovali zvýšenú pozornosť, precvičili s nimi učivo, spolu sa modlili a dávali príklad živej viery a praktického kresťanstva, aby prvé sväté prijímanie nebola len pekná slávnosť, ale vážny vstup do hlbšieho duchovného života.

(MM)

Pochod vďaky a nádeje

Rôznorodo ľudia končia starý rok a začínajú nový. Naši priatelia hŕ trávili posledné minúty roka na najvyššom vrchu Malých Karpát - Zárubách "bližšie k Bohu", aby sa tam vo výškach podakovali za uplynulý rok a tiež by prvé minúty nového roka prosili Pána času o požehnanie.

V tomto roku sa pochod uskutočnil už po 15. krát. I keď bola krásna a jasná noc, cesta bola nesmierne namáhavá pre množstvo sypkého snehu a zvlášť v poslednom strmom úseku bolo pádov neúrekom, ale všetci prišli do cieľa. Zvlášť pôsobivé bolo mohutné odpočítavanie posledných sekúnd "dokonávajúceho starčeka". A potom už rok nový, rok nových nádejí ... Tu silno zapôsobili na nás tam pri kríži modlitby a spevy vianočné, náboženské i vlastenecké, za seba, farnosť, národ, vlasť ... Bože nám pomáhaj i Panna Mária, aby to bol rok ďalšieho rastu v duchovnej i spoločenskej oblasti. A potom blahoželania, podávanie rúk i prípitky. I keď dolu sa zostupovalo ľahšie, pádov bolo veľa. Nevadí, veď biely koberec je mäkký, len Bože pomôž, aby tých pádov v morálnej oblasti bolo v tomto roku pomenej. Silvestrovsko-novorokového pochodu vďaky a nádeje sa zúčastnilo rekordných 76 účastníkov prevažne zo Smoleníc, ale i z Lošonca, Bukovej ba i z Malaciek.

(MM)

Katechizmus v kostole

Za uplynulé desaťročia náboženská výchova bola veľmi zúžená, za zvláštnych okolností sa vyučovalo v škole a aj to iba do 7. ročníka a potom nič. Ale kdežby nič, vyučovalo sa, ale nielen v školách ...

Preto sa ani nedivíme, že náboženská nevedomosť je veľká, až hrozivá. Ale ako zaplniť toto vákuum? Ako môže niekto milovať Boha, Krista, Cirkev keď ich nepozná a ako bude poznať, keď sa nebude zaujímať, keď nebude študovať? Teda je potrebné, aby sme si doplnili vedomosti čítaním náboženskej literatúry - teológia, filozofia, mravouka, história, liturgia, biblické vedy, asketika*atd.

Aj v našich kostoloch v Smoleniciach i v Lošonci sa snažíme doplniť si tieto vedomosti, keď už druhý rok prebieha ľudová teológia - výklad katechizmu, rozbor základných náboženských právd. Otázky, kvízy, prednášky ... Ziaľ účasť nie je adekvátna potrebám. Zvlášť chýbajú tí, čo to najviac potrebujú, čo najviac boli ochudobnení o náboženské vzdelanie od 15 - 60 rokov, A toto by asi bolo to najbolestivejšie keby už nebol hlad po duchovných hodnotách ...

Teraz vyučovanie v kostole prerušujeme, je krížová cesta, no v príhodnom čase budeme pokračovať v nádeji, že účasť sa zlepši a že aj stredná generácia pochopí, že bez Boha niet pravého šťastia.

(MM)

Vďaka Vám ...

Vďaka vám, drahé sestry upratovačky nášho chrámu, ktoré od 1. 7. 1985 upratujete, čistíte, udržujete náš "Stánok Boží".

Áno, od tohoto dátumu 36 obetavých žien sa podujalo upratovať náš Boží chrám. Je to 9 skupín. V každej skupine sú vekove dve staršie a dve mladšie ženy. Tieto majú rozpisany harmonogram služieb na celý rok, teda na každú sobotu, prípadne pred nejakým sviatkom, Veľkou nocou, Hodami a Vianocami. Prítom je 3 x do roka veľké upratovanie chrámu, kedy k nám prídu vypomáhať mladé dievčatá a muži, mládenci prášiť koberce. Muži nám však niekedy viaznu vo výpomoci - bohužiaľ. No chceme dúfať, že sa aj oni veľkodušne zapália aspoň na tie dve hodiny pri tomto veľkom upratovaní a pomôžu s kobercami. Nakoľko rôčky nám pribúdajú, dakedy sa i choroby dostavia, po konzultácii s niektorými staršími sestrami upratovačkami sme ich miesta nahradili mladšími z KJŽ, ktoré sa veľmi rady zapojili do tejto krásnej služby.

Preto vám, drahé sestry upratovačky, za túto službu, za tie mnohé hodiny strávené prácou v našom chráme vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať. Sú to: pani Rábarová Júlia, Gajarská Justína, Gregušová Anna, Kočanová Katarína, Blažová Eulália, Indrichovičová Eva, Boháčková Jozefína, Šimová Ernestína.

Je milé a povzbudzujúce, že pani Boháčková a Šimová chcú však i naďalej "ešte slúžiť Pánu Bohu" a chcú byť evidované.

Ďakujeme tiež i našej obetavej Adelke Slobodovej, ktorá tak krásne aranžuje náš chrám.

Ďakujeme i sestram, ktoré sa starajú o náš parčík a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom okrášľujú a zveľadujú naše priestranstvá pri kostole.

Avšak pri tejto príležitosti apelujeme na našich veriacich. Pozrime sa na náš cintorín. Nie všetci majú vzťah k svojim zosnulým, aby očistili ich hroby a obzvlášť v lete burina rastie na hroboch a okolo hrobov. Uznáte, že pri dobrej vôli by tento neporiadok na našom cintoríne nemusel byť. Dokážeme, že cintorín skrášlime a obecný úrad nám čoskoro vyjde v ústrety oplotiť jeho druhú stranu.

(sestra E.)

Bol som opustený - privinuli ste ma

Viaceré rodiny prejavili pred Vianocami záujem privinúť deti z detského domova cez tieto krásne sviatky.

11 detí z Detského Domova v Trnave trávilo teda Vianoce v Smoleniciach a v Smolenickej Novej Vsi. Našlo sa dokonca miesto i pre dve deti v rodine.

Touto cestou tľmočím poďakovanie vedenia DD v Trnave všetkým týmto ochotným rodinám.

Vďaka patrí i tým, čo prispeli na prípravu balíčkov, ktoré sme darovali deťom pri posezení pod jedličkou. Sú to vklady, ktoré bude mať iste každý zúčinený.

(A.G.)

Výzva kresťanským rodinám

Fatimská Panna Mária prosí o zasvätenie sa Nepoškvrnenému srdcu, prvé soboty, modlitbu svätého Ruženca ... Svätý Otec vyhlásil 10-ročie duchovnej obnovy. V jedno nedeľné popoludnie som navštívila sedem rodín. Nevie, ale niečo ma viedlo osloviť práve tieto naše rodiny. Doposiaľ sme sa poznali z malého pozdravu, oslovenia na ulici. Zišli sme sa na deň Neviniatok. Na ten deň nikdy nezabudnem. Prišla 18. hodina, prídu, neprídu? O 18,15 hodine sme boli všetci, muži, ženy, deti. Všetky vekové skupiny. Boli to zvláštne pocity. Sedieť vedľa seba, oproti a začať sa modliť svätý Ruženec a ďalšie modlitby. Nikto nám nedal osnovy, predlohu, ale prebiehalo všetko samo. Každý sa pridal svojou

modlitbičkou alebo prosbou, poďakovaním. Zrazu z nás spadla ostýchavosť, stiesnenosť - takú silu má spoločná modlitba. Mali sme sa stretávať prvé soboty. Na naše veľké potešenie prišli všetci s návrhom stretávať sa každú sobotu. A tak slávime prvé výročie. Bol to rok ťažký, ale krásny. Tak ako v každej rodine, tak aj v našej kresťanskej boli aj ťažké chvíle. Ale poviem iba toľko, že v sobotu, keď sa zídeme "uťahani celotýždenným zhomom", že si ledva sadáme, odchádzame spokojní, uvoľnení.

Voláme všetky kresťanské rodiny: "Stretávajte sa na rodinných modlitbách! "Verte, modlitba svätého Ruženca má veľkú silu. Prosimo našu nebeskú Matku, aby nás viedla a dala nám pevnú vôľu a vytrvalosť.

(Vaša setra M.)

Ďakovná púť do Hlboče

Určite každý z našich veriacich vie, že v našej farnosti máme lurdskú jaskyňu nielen vo farskom kostole, ale aj vo voľnej prírode našich Malých Karpát - v Hlboči. Prichádzame tam počas roka jednotlivito, ale aj v skupinách, prípadne v procesiách, ako tomu bolo v nedeľu 9. februára popoludnia, kedy sa uskutočnila púť vďaka našim farníkom. Bolo to podvečer výročia zjavenia Panny Márie v Lurdoch a to je príležitosť, aby sme sa Matke Božej poďakovali za jej pomoc a príhovor u Nebeského Otca.

Veriaci, ktorých sa pri jaskyni a jej okolí zišlo asi 200, putovali do Hlboče v dvoch samostatných prúdoch. Prvý, pútnický, začínal o 14,45 od farského kostola a smeroval k jaskyni vrchnou cestou. Medzi veriacimi na čele s vdp. dekanom Mrvom bola aj skupina mládeže s gitarou a tak sa cestou striedali modlitby so spevom náboženských piesní.

Druhý prúd vytvárali skupiny veriacich, ktoré prichádzali k jaskyni spodnou cestou smerom od Rozvoja. Bola to kratšia cesta s postupným stúpaním a medzi nimi nechýbali ani rodičia s malými deťmi, vrátane tých najmenších v kočíkoch.

Treba otvorene priznať, že samostatné skupinky veriacich absolvovali cestu do Hlboče rýchlejšie ako pútnici, ktorí prišli na miesto slávnosti o 20 minút neskoršie, ako plánovali.

Pri jaskyni sme sa všetci spoločne pomodlili Litánie loretánske, zaspievali náboženské piesne a s vdp. dekanom sme si krátko pripomenuli históriu zjavenia Panny Márie v Lurdoch. Po pobožnosti sme sa postupne vydali na spätnú cestu, pričom nám mladí za sprievodu gitary spievali. Počasie nám prišlo a ani jeden z tých, ktorí sa na slávnosti zúčastnili, nebol sklamaný. Popri tom, že sme absolvovali nedeľňajúcu prechádzku krásnou malokarpatskou prírodou, vykonali sme aj ďakovnú pobožnosť k Božej Matke, ktorej máme byť všetci veľa vďační za jej orodovanie u Božieho syna a za vyslyšanie prosieb o pomoc pri riešení našich každodenných starostí a problémov.

Je pravda, že aj inokedy prichádzame k jaskyni, do ktorej naši predkovia umiestnili sošku Panny Márie Lurdskej, jednotlivito a zdôverujeme sa Matke Božej so svojimi ťažkosťami, alebo jej ideme poďakovať za jej pomoc a ochraňu.

Ale oveľa silnejšie zaznievajú naše prosby vtedy, keď prichádzame viacerí a naraz prednášame svoje problémy. Ved' Pán nám odkázal: "Kde sa zdhromaždia dvaja alebo traja v mojom mene, tam som aj ja s nimi". A Matka Božia nás žiadala o pokánie a modlitbu svätého Ruženca. To si musíme uvedomovať stále, nielen vtedy, keď sa blíži výročie alebo sviatok Panny Márie. Nemusi to byť vždy len ohlásena slávnosť po sv. omši v kostole, ale môže to byť aj iniciatíva skupín veriacich, najmä mládeže, aby sme sa prebudili z pohodlnosti nedeľného popoludnia doma a išli do prírody k našej Matke a Božej Rodičke.

Ved' všetci sme jej deti a deťom sa patrí, aby boli vďačné za starostlivosť a materinskú lásku nielen pozemskej, ale najmä nebeskej Matke. Ak takto budeme chápať mariánsku úctu a odkaz Lurdskej Panny Márie, budú naše kroky smerovať častejšie do kostola, k jej kaplnkám a jaskyňkám, ako aj do Božej prírody, čo určite posilní nielen našu vieru, ale aj zdravie.

(Ing. Jaroslav Husták)

Spolok svätého Vojtecha

Zo správy SSV za rok 1991 vyberáme:

Stav členov k 30. 9. 1991 bol 95 452, z toho v zahraničí 162 členov.

Stav členov k 31. 12. 1991:

v Smoleniciach	78 členov
v Smolenickej Novej Vsi	21 členov
v Lošonci	56 členov.

Spolu vo farnosti 155 členov.

SSV oznamuje svojim členom, že na členských preukazoch sa pracuje. Prosíme o trpezlivosť.

Ponuka kníh:

Názov knihy	Autor	Cena
Po priamych cestách	Štefan Hlaváč	20 Kčs
Viem, komu som uveril	A. H. Mateje	29 -"
Listy rodičom	SÚSCM v Ríme	18 -"
Nebojte sa života	Victoria Montana	29 -"
Matka Cirkvi	Mons. M. Malý	18 -"
Quo vadis ?	H. Sienkiewicz	33 -"
Milostiplná	J. Galot S. J.	20 -"
Spoveď	Hans Schalk	15 -"
Mozaika nádeje	Pavol Strauss	35 -"
Volanie domova	Anton Habovštiak	35 -"
V bunkri hladu	V. Hünermann	25 -"
Svätý Vincent de Paul	V. Hünermann	30 -"
Blížiaci oheň	V. Hünermann	35 -"
Sínko prerazilo mrákavy	Kl. Poláček	25 -"
Jednotný katolícky spevník		38 -"
Nebeské kvietky		30 -"
Cesta do neba - spol. hra pre deti		50 -"
Rok nad evanéliom	J. Chryzostom Korec	58 -"

Knihy si môžete zakúpiť v predajni SSV, alebo objednať u jednatelov.

Nezostali srdcia bez odozvy ... (z činnosti Katolíckej jednoty)

Činnosť KJ Smolenice sa niesla skromne vo dvoch smeroch - modlitbe a pomoci blížnym.

Z vďačnosti a s vrúcnou myšlienkou o príhovor a stálu pomoc svojej ochrankyne usporiadali naše ženy v nedeľu 8. decembra 1991 slávnostnú akadémiu k sviatku Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Prítomných bolo okolo 70 - 80 veriacich. Priestormi sobášnej siene kultúrneho domu, kde sa táto milá slávnosť konala, niesli sa po prvýkrát od otvorenia tohto kultúrneho stánku slová o Bohu, Ježišovi Kristovi, Matke Božej. Po úvodnej modlitbe zazneli mariánske piesne so spríevodom gitary v radostnom podaní chlapcov a dievčat z mládežníckeho spevokolu. Ich spev povznášal naše srdcia a naladil našu myseľ k Tej, o ktorej nám v hlavnom bode slávnosti rozprával náš duchovný pastier vdp. Miloslav Mrva v prednáške: "Poznáte Pannu Máriu? Panna Mária vo viere cirkvi a v dôvere veriaceho ľudu". V prvej časti prednášky nám podstatu sviatku Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Keďže u Boha nie je nič nemožné, Pán Boh ochránil Pannu Máriu od prvotného hriechu hneď pri jej počatí, pretože si ju vyvolil za Matku svojho Syna. Pre zásluhy Kristove Boh obdaril Pannu Máriu zvláštnou Milosťou, aby sa mohla uchrániť všetkých hriechov. Atmosféra prednášky bola príjemná a na žiadosť prítomných

pokračoval pán dekan aj druhou časťou, v ktorej hovoril o prítomnosti Panny Márie v dejinách kresťanov, o zjavení a pútnických miestach. O Lourdoch, kde Panna Mária výslovne povedala 14 ročnej Bernadette: "Som Nepoškvrnené počatie." Počas diskusie mali prítomní ešte mnoho otázok, ktoré pán dekan ochotne zodpovedal. Dakujeme mu a dúfame, že jeho prednáška pomohla mnohým lepšie pochopiť milosť, ktoré nám Boh cez Máriu posla. Po stručných oznamoch týkajúcich sa činnosti KJ a výzve na modlitbu k Matke ustavičnej pomoci spoločnou modlitbou sa slávnostná akadémia skončila. Počas nej bola vo vstupnej hale malá výstava ručných prác smolenických žien a dievčat z vyšivacieho krúžku. Výstava priestorovo malá a časovo krátka, zato vystavené práce boli pekné a kvalitatívne na vysokej úrovni.

Vrátime sa ešte k spomínanej výzve. Je veľa vecí okolo nás, čo nás znepokojujú. Zmenil sa politický systém, mení sa všetko naokolo, len človek zostáva akosi ten istý, zatiaľ a pomýlený. Niektorí "matríkovi" a "kolísavi" kresťania sa stále vyhýbajú návšteve kostola a systematickej starostlivosti Cirkvi. Spokojne vravia: "Akéže ja mám hriechy? Veď ja nikomu neublížujem." Montaigne to vyjadril takto: "Nečinia zlo, ale nestačia na to, aby činili dobro". Nie je pre nich miesta ani v raji ani v pekle. Nechceme súdiť, chceme prosieť o milosť Božiu, aby sme pochopili svoju zodpovednosť byť kresťanom katolíkom. Preto v predvianočnom období smolenické ženy v mene dobra a lásky prosili deväťdňovou pobožnosťou doma aj pred svätostánkom vo farskom kostole Matku ustavičnej pomoci o prímluvu za týchto kresťanov našej farnosti, za základnú zmenu života, za ich návrat do katolíckej Cirkvi. Ak Pán na príhovor Panny Márie zobral do svojej príazne smerovanie života aspoň jedného z nich, prosby našich žien neboli márne a prostredníctvom tohoto Božieho daru smie dvojnásobne šťastní.

Našou kresťanskou povinnosťou je mierniť ľudské utrpenie, sýtiť hladných a vykonať čo je v našich silách. Naši kresťania to chápu, zapojili sa do všeobecne známej humanitnej akcie "Na pomoc hladujúcim". V sobotu dňa 11. 1. 1992 v Smolenickej Novej vsi a v nedeľu 12. 1. 1992 v Smoleniciach bola zbierka zimného ošatenia, trvanlivých potravín aj finančných príspevkov na pomoc ľuďom v krajinách bývalého východného bloku. Keď sme sa rozhodovali, či rozbehnúť v našej obci túto akciu, boli sme trochu skeptickí. Zčasti preto, že zbierku šatstva sme nedávno robili, tiež vzľadom na naše vlastné ekonomické problémy. S potešením sme však zmenili názor. Na výzvu v miestnom rozhlase prišli mnohí štedrý darcovia, ktorí dávali ochotne a radi. "Blahoslavenejšie je dať, než brať." (Sk, 20, 35) Výsledok zbierky bol nasledovný. Naši občania priniesli cca 97 kg trvanlivých potravín a 14 igelitových vriec zimného šatstva. Dobrovoľné finančné príspevky činili spolu 5040 Kčs, za ktoré sme v našich obchodoch zakúpili rôzne trvanlivé potraviny. O prepravu do zberných skladov Katolíckej jednoty Trnava sa postaral náš obecny úrad. Všetkým štedrým darcom, ako aj tým, ktorí spoločne pracovali na tejto humanitnej akcii srdečne Pán Boh zaplať.

(J. Adamcová)

Čo nového v Lošonci?

Počas adventnej doby sa niektorí naši veriaci schádzali v domoch, kde sa spoločnými modlitbami pripravovali na príchod Pána na Vianoce. Tradične sa na prvý vianočný sviatok uskutočnila jasličková pobožnosť našich detí. V programe sa striedali vianočné koledy s básňami a nechýbal ani vianočný príbeh. Túto milú pobožnosť prišli spestriť svojimi piesňami za sprevádzania gitary i mladí zo Smoleníc, za čo im patrí úprimná vďaka.

Koncom minulého roka bola v našej obci založená Katolícka jednota žien, ktorá má teraz 47 členiek. Od založenia jednoty zorganizovali jej členky oslavu Sv. Mikuláša v miestnej materskej škole. V programe účinkovali deti materskej školy a miestna hudba. Po krátkom príhovore im Sv. Mikuláš rozdal malé balíčky, ktoré pripravili členky KJ.

Ďalšou humanitou akciou KJ bol zber šatstva a trvanlivých potravín pre občanov postkomunistických štátov. Celkom bolo do zberného miesta v Trnave odvezené 600 kg šatstva a trvanlivé potraviny.

V mesiaci januári uskutočnila KJ posedenie s prednáškou o Panne Márii, ktorú pútavým spôsobom predniesol náš duchovný otec vdp. dekan Mrva.

(VL)

Niekoľko otázok pre otca Stanislava (dokončenie)

Otázka 3. Kde sme boli t.r. v apríli na púti vo večnom meste v Ríme, stretli ste sa v Ústave sv. Vyrila a Metoda s dp. Štefanom Šilhárom, Vaším veľkým priateľom, ktorý pôsobí v Ríme. Od neho sme sa dozvedeli, ako ste po rozpustení rehole Saleziánov, držiac sa za ruky utekali cez hranice svojej vlasti. Aký bol cieľ Vašej cesty?

Je pravda, že vtedy mnohí utekali do cudziny, aby mohli doštudovať, dať sa vysvätiť. Mnohí potom odišli na misie. Ja som nemohol utekať, lebo som bol na vojne - PTP. Odtiaľ sa nedalo. Ak sa niekto pokúsil utiecť, to bol vojenský zbeh, vlastizradca, atď.

Otázka 4. Otec Stanislav, študovali ste v Taliansku. Kde, kedy a aké sú Vaše spomienky na Vašu prvú neverejnú primičnú svätú omšu? Kto bol Vaším svätiteľom? za kňaza?

V Taliansku som študoval filozofiu ešte pred rokom 1950. Bolo to pred koncom druhej svetovej vojny. Pedagogickú prax pred teológiou som si vykonával na Slovensku, ale do Talianska na teológiu som sa už nemohol dostať, lebo sa už veľmi nedalo. Na konci školského roka 1950 som mal byť úradne vysvätený. Do toho prišiel 14. apríl a zlikvidovanie mužských reholí. Vysvätený som bol vo vojenskom ako "Čierny barón" PTP-Vianoce v Rožňave. Bolo nás tam viac. Brať sme si na to dovolenku - ak nám ju dali - na Vianoce dostali viacerí. Mne osobne ju nedali Dr. Anton Hlinka, hlásateľ Hlasu Ameriky, slúžil so mnou vtedy v PTP vo svätej Dobrotivej. On sa zriekol dovolenky v môj prospech a tak som sa dostal na mimoriadnu dovolenku. Anton Hlinka mi pomohol k vysviacke v jubilejnom roku. Aj tu mu preto ďakujem. Vysviacal nás otec biskup Dr. Róbert Pobožný z Rožňavy. Asistovali mu tam aj otec Hnilica, atď. Čo bolo skutočne dojímavé, boli sme oblečení vo vojenských šatách ako vojáci socialistického štátu kvôli bezpečnosti a stali sme sa Kristovýmí vojakmi. Prvú verejnú svätú omšu som mal až v Smoleniciach. Viackrát som bol v cudzine. Tam som mal verejne svätú omšu. Ostatné boli za zatvorenými dverami, oknami, v tichosti, bez omšových šiat, paramentov atď. ... Ako v katakombách v prvých storočiach kresťanstva za dlhých a krutých prenasledovaníach. Prvá svätá omša sa nedá opísať, len prežiť.

Otázka 5. Keďže po Vašom návrate z Talianska neprichádzalo do úvahy dostať štátny súhlas na vykonávanie kňazskej služby, iste bude zaujímať našich čitateľov, kde ste pôsobili a kde pôsobíte teraz?

Z Talianska som sa vrátil po filozofii v Turíne na PAS (Pontificum Athaeum Salesianum). Bolo to ku koncu druhej svetovej vojny. Prišiel som na prázdniny a už sa potom nedalo vrátiť. Niektorí spolužiaci tam zostali alebo tam utiekli po roku 1950. Teológiu študovali v cudzine. A tam pôsobia doteraz. Ja som bol na pedagogickej praxi ako pedagogický asistent na Slovensku. Teológiu som študoval vo Svätom Kríži - Žiar nad Hronom. V roku 1950 nás sústredili a dali do PTP k "Čiernym barónom". Odtiaľ sa utekať nedalo. Aj to je prozreťelné. Zostal som doma. Pôsobili sme potom v rôznych stredoškolských, vysokoškolských a učňovských robotníckych krúžkoch v Čechách a na Slovensku. Dokonca sme mávali stretnutia aj na Karlovej univerzite v Prahe v posluchárňach filozofie. Cez deň som pracoval v SONP Kladno. Štátny súhlas som nikdy nedostal, ani by som nebol dostal, sle ani som o nikdy nežiadal. Teraz som na Bohosloveckej fakulte UK v Bratislave na Katedre jazykov. Učím latinčinu, taliančinu. Začali sme aj s francúzštinou - pokusne ... Dialkári majú jeden raz za týždeň jednu hodinu latinčiny.

Otázka 6. Po rokoch temna prišla vytúžená sloboda aj pre našu cirkev. Pred vyše rokom ste slávili v rodisku prvú verejnú svätú omšu. Ako ste prežívali tieto chvíle?

Ja sa volám Sloboda. Slobodu s veľkým S som nestratil, len tú všeobecnú, každodennú... Niektoré vnútorné, duchovné veci sa ťažko vyjadrujú navonok. Nemyslel som, že príde k tomu - zverejneniu. Myslel som, že niektoré veci pôjdu so mnou do hrobu. O nich vie len Pán Boh. Musím sa Vám poďakovať všetkým!!! Nechcel by som tu nikoho menovať, lebo mien by bolo veľa a odpoveď by bola veľmi dlhá. Každý nech si tam dopíše svoje meno alebo nech si ho domyslí. Bohu za všetko ďakujem! Je veľmi dobrý.

Otázka 7. Veľa rokov uplynulo odvtedy, čo smolenická farnosť dala cirkvi kňaza. Ak by ste chceli na záver povedať našej mládeži, u ktorej ste taký populárny, aby sa naplnili slová Svätého Písma: "Poď so mnou, vezmi svoj kríž a nasleduj ma!"

To je výborná otázka. Páči sa mi Rád hrávam futbal, volejbal, ping-pong, šachy... Hrával som aj na klarinete, klavíri ... Som už dôchodca. Môžem hrať už len hodový "hravý" futbal, volejbal, ping-pong. Na klarinete len smútočný pochod alebo babičkin valčík. Zuby mám už na "kronkasu" Teraz je rad na Vás mladých s mladými nohami a celým zdravým chrupom, aby ste nastúpili miesto nás do prvej ligy alebo prvej triedy. Nebojte sa, práce je dosť. Pán Boh potrebuje každého. I Vás. Je to česť pre nás! Pre každého!

(Zhováral sa Ján Lančarič)

(M. Jastrabíková)

Smolenická fara

Smolenická fara jestvovala už v 14. storočí a spomína sa v roku 1390, kedy vznikol spor medzi bratislavským prepoštom Lorinczom a niektorými farnosťami, medzi ktorými boli i Smolenice, pre posvätné oleje. Smolenice sú uvedené pod starým nemeckým názvom Lewstorf. Výsledok sporu bol ten, že odvtedy ako predtým dostávali posvätné oleje fary od farárov sv. Martina v Bratislave, ktorý ich dostával z Ostrihomu. Potom je ďalšia zmienka o fare až začiatkom 18. storočia.

Smolenická fara do roku 1727 bola veľmi chudobná, prináležalo jej pol usadlosti (asi 6 honov). Gróf Adam László Erdődy, biskup a gróf Juraj Erdődy, predseda bratislavskej komory v roku 1727 zväčšil farský majetok o jednu usadlosť. Ešte pred kanonickou vizitáciou Pongráczovskou v roku 1731 zemianska rodina Počuchovská so Sv. Kríža a farár Jaszlóczy obdarovali faru niekoľkými fundačnými pozemkami, lúkami a vinohradom. Medzi fundáciami treba spomenúť poplatok mlynský z mlyna "na mlyne" ešte zo 16. storočia.

Budova rímsko-katolíckej fary je postavená v uhle, ktorý uzaviera hlavná cesta s uličkou ku kostolu. Dal ju postaviť v roku 1746 smolenický zemepán Juraj Erdődy. Nad vchodom do fary bol pôvodne nápis: "Parochia haec excelsa liberitate Erdődyana extracta. est, guae sub eius tutela conservabitur". Nápis bol pri neskorších opravách odstránený. Na budove sú medzi oknami uličnej strany zachované slnečné hodiny v pôvodnom stave. V poslednej miestnosti v ľavom krídle bola umiestnená farská knižnica, ktorá sa spomína už v kanoníkovej vizitácii z roku 1756. Najviac ju zveľadil farár Mórica Mikovíny. Za jeho pôsobenia mala vyše 1500 zväzkov. Vedľa knižnice sa nachádzala izba s jedným oknom, nazývaná "kaplanka". V nej bývali kapláni od konca 19. storočia. Ostatné miestnosti slúžili ako kancelária a byt miestneho farára. Počas frontu v roku 1945 zhoreli hospodárske budovy vo dvore fary, kým budova fary bola menej poškodená. Po oprave slúži budova ďalej svojmu účelu.

Čo nového vo vyšívacom krúžku?

Kto má rád deti? Najradšej ich má Pán Ježiš a to bezosporu, veď povedal: "Ich je kráľovstvo nebeské!" Potom rodičia (s výnimkou veľmi smutnou, ktorú potvrdzujú detské domovy) a napok deti majú radi ľudia, ktorí im dokazujú svoju lásku svojimi nezištnými a obetavými činmi... Medzi spomínaných obetavých ľudí patria naše milé tri tety z vyšívacieho krúžku. Detí v krúžku pribúda a tety už na všetky nestačia. Pán Ježiš im preto poslal pomoc v osobe pani Václavikovej. Hneď na prvý raz

si deti na ňu zvykli a menujú ju teta Alinka. S radosťou ju vítame medzi nami a prajeme jej úspešné pôsobenie medzi nami. Naozaj je šikovná a obetavá, veď s radosťou varí našim brigádnikom, ktorí stavajú farské stredisko a podujala sa aj na to, aby naučila naše deti vyšívať a tak ušľachťovať ich duše i ruky. Už viete, milí farníci, že aj chlapci sa chcú naučiť vyšívaciemu umeniu? Doteraz sú štyria, ale veríme, že sa časom ich rady rozmnožia.

Tetu Alinku medzi nami vítame ešte raz, prajeme jej veľa úspechov a Božieho požehnania.

(sestra Eustella)

Športové okienko

V uplynulom období uskutočnili deti, mládež i dospelí kresťania viacero turistických výstupov na Havranicu, Záruby, Čiernu skalu. Hory, to je dar... Boh bol k nám veľmi štedrý, tolkej krásy nám prichystal. Len aby sme to vedeli viacej využiť k upevneniu zdravia, k zdatnosti a pevnej vôli.

V tomto období sa uskutočnilo aj viacero športových podujatí. Napríklad vo vianočnom turnaji na fare v stolnom tenise v mladšej kategórii zvíťazil Jozef Vlachovič pred Tiborom Augustínom a Dušanom Ascheschwandtnerom, u starších zvíťazil M. Mrva, pred Pavlíkom z Horných Orešian a Ľ. Adamcom.

Pri športových hrách kresťanskej mládeže trnavského okresu konaných v škole v stolnom tenise do 18 rokov Smolenice A boli druhé (J. Gombár, R. Sloboda) za Hornými Orešanmi.

V šachu bol Ľ. Adamec na treťom mieste.

65 rokov futbalu v Lošonci

Počas prvej ČSR (1918 - 1938) odišli do škôl z Lošonca prví 4 študenti (Justín, Vojtech, Peter Štibraný a Jozef Horváth). Cez prázdniny priniesli novú hru - futbal. Aká bola prvá futbalová lopta? Bolo to kožené púzdro ušité šikovným šustrom. Do neho sa vložila gumená duša, lebo priemyselná výroba nebola. Do koženého púzdra vložili dušu, ktorú nafúkali a otvor remienkom pomocou spruhov zaplietli. Tak sa začala nová hra. Okoloídúci sa s počudovaním pýtali, že čo je to za hra to behanie za akousi veľkou guľou. V susedných obciach už boli založené futbalové kluby. V Lošonci futbalový klub zorganizoval Štefan Macháček z chemickej továrne. Prvý zápas sa odohral s Hornými Orešanmi a Lošonec zvíťazil 4 : 2.

Medzi Smolenicami a Lošoncom sa koná aj minisúboj o mastra farnosti. Prvý zápas v Lošonci vyhrali Smolenice 3 : 2, odveta bude na jar v Smoleniciach.

(Loš)

Rok 1991 v Štatistikách a číslach

V roku 1991 bolo pokrstených v našej farnosti 57 detí, z toho 28 chlapcov a 29 dievčat. V oblasti Smoleníc 34 (15 chlapcov, 19 dievčat), SNV 7 (5 chlapcov, 2 dievčatá), v Lošonci 16 (8 chlapcov, 8 dievčat). Najčastejšie ženské mená Andrea a Kristína 3-krát. Najčastejšie mužske meno Lukáš 4-krát, Martin 3-krát, Tomáš a Peter 2-krát.

V uplynulom roku bolo pochovaných 40 zomrelých, 23 mužov a 17 žien. Na cintoríne v Smoleniciach 23 (12 mužov, 11 žien), na cintoríne v SNV 7 (4 muži, 3 ženy), na cintoríne v Lošonci 10 (7 mužov, 3 ženy).

Najstaršia Terézia Bevilacqua 94 ročná a Cyril SLOBODA 93 ročný. Najmladší Silvester Študenc 40-ročný a Alfréd Okruhlica 49 ročný).

V roku 1991 prijalo sviatosť manželstva 18 párov, v kostole v Smoleniciach 15 a v SNV 3.

(MM)

Prišli, odišli, spoločne vykročili ... (1. 12. 91 - 10. 3. 92)

Do našej farskej rodiny v tomto období len 6 najmladších kresťanov - katolíkov, ktorých však srdečne vítame medzi nami.

1. Lukáš Klokner, syn Márie, krst 21. 12. 91
2. Ondrej Pinček, syn Ing. Vladimíra a Zuzany rod. Sedlákovej, krst 21. 12. 91
3. Adam Ponec, syn Ladislava a Jarmily rod. Žilinskej, krst 4. 1. 92
4. Tomáš Hečko, syn Jaroslava a Milady rod. Zacharovej, krst 18. 1. 92
5. Erik Zelenák, syn Karola a Simony rod. Kanichovej, krst 25. 1. 92
6. Marek Banár, syn Františka a Adriany Markovej, krst 22. 2. 92

Z našich radov nám odišli na večnosť:

1. 2. dec. 91 Michal Vajsábel 63. r., pochovaný v Smoleniciach
2. 6. dec. 91 Štefan Štvrtecký, 80 r., Smolenice
3. 2. jan. Cecília Sládeková 59 r., SNV
4. 10. jan. Štefan Hlásny 85 r., Smolenice
5. 20. jan. Jozef Haberl 67 r., Lošonec
6. 31. jan. Hedviga Slobodová, 91 r., Lošonec
7. 1. febr. Anežka Hamarová, rod. Tapšíková 49 r., SNV
8. 4. febr. Jozef Hlaváč 82 r., Smolenice
9. 6. febr. Michal Gramblička 67 r., Smolenice
10. 15. febr. Marcel Frkala 68 r., Smolenice
11. 7. mar. Ján Čuraj 33 r., Smolenice
12. 10. mar. Štefan Kapec 65 r., Smolenice

Modlíme sa s vďakou spomíname!

Vernosť si sľúbili, sviatosť manželstva prijali:

25. jan. Ladislav Mužík a Ľudmila Rábarová z Hor. Orešian
15. febr. Peter Sládek a Adriana Mrázová z Hor. Orešian
22. febr. Ladislav Pinček z Majcichova a Anna Slobodová

Prajeme od Pána šťastný život v láske, svornosti a vernosti!